

MIX

HTTP://MIX.METHODISTA.HU

VI. ÉVFOLYAM 45. SZÁM

SZERZŐINK:

KHALED A. LÁSZLÓ
KAPOCS ÁRILIA
IZSÁK NORBERT
LAKATOS LILLA
MATUSIK ÁGNES
SZABÓ MARIANN
ORSÓS KRISZTINA
ALEXANDER SCHICK
SZTUPKAI GERGŐ

HOGY KERÜL AZ OROSZLÁN A RUHÁSSZEKRÉNYBE?

Khaled A. László

Különös virágkorát éljük a mese műfajának, eláraszt a fantasy és a varázsvilág. Aki akarta talán az sem úszta meg: a mozi, mintha megrendelésre termelt volna, szériában hozta ki gyermekmetegnek tűnő darabjait. A gyűrű nagy menetelés után végre megsemmisült, a fürtös kis hobbit „kezeskedett” érte (Gyűrűk ura III. – A király visszatér, 2003.). A Potter fiú iskolai kalandjaitól Roxfortban azonban továbbra sem búcsúzhatunk (Harry Potter IV. – Harry Potter és a Tűz Serlege, 2005.), és attól tartok egy ideig még bírunk kell, az írók nem ismer határt. Más a helyzet a „háborgó csillagokkal”. Lucas mester befejezte a jedi show-t, Vader nagyúr előállt (Star wars III. – A Sith-ek bosszúja, 2005.), s ezzel „mindennekvége”, hisz a folytatás már 28 éve kész. Ezt azonban már Spielberg sem hagyhatta annyiban: a rajongók nagy örömeire 2006-ra talán elkészül a kalandor-régész Indiana Jones negyedik epizódja. Egyszóval dömping. Talán a világon már mindenki leszúrta a leszűrnivalókat, tehát úgy gondolja, hogy a jó és a rossz, az igazság és a hamisság, a békeszomj és a hatalomvágy, az élet és a halál, no és persze a szép és a rút küzdelme az, ami meghatároz, ami áthat, amely mindenütt jelen van. A másik nagy mondanivaló véleményem szerint nem kevésbé jelentéktelen: a fent nevezett „széria” valamennyi darabja tényként beszél a természetfeletről, az emberfeletti hatalmakról, a misztikusról, azaz a láthatatlan világról, a titokról. Kivétel nélkül megfogalmazódik a hit és a hitetlenség alapvető feszültsége, s talán nem túlzás itt az az általánosítás sem, hogy a dinamikát rendszerint az jelenti, amikor a hitetlen elmozdul a hit irányába, így kapcsolatba kerülve a természetfelettel. Összegzésképpen azt mondanám, hogy az új mitológiák korát éljük: lényegében mítoszokkal állunk ugyanis szemben, amelyek az emberiség legősibb, és mindmáig legégetőbb kérdéseivel foglalkoznak (Mi a jó?, Mi a gonosz?, Honnan származnak?, Hogyan győzhet az igaz?, stb.).

Mindez C. S. Lewis most megfilmesített regényével sincs másként (Narnia krónikái – Az oroszlán, a boszorkány és a ruhásszekrény c. film bemutatója 2005. december 22-én volt). Teljes a szerepgárda: jelen van a jó, és itt van a rossz is, akik természetesen háborúban állnak egymással. Megjelenik a hit is, ez esetben egy jóslat elfogadásában, amely nélkül persze nem kerülhetne sor a két fél összecsapására, illetve a győzelemre. Nagyszerű. Minden megvan. A Narnia azonban mégsem ilyen egyszerű, itt van ugyanis ez az „oroszlán” és ez a „ruhásszekrény”. Hogy kerül az oroszlán a ruhásszekrénybe? A film egyik legalapvetőbb kérdése ez. A ruhásszekrény – pontosabban Lewis – „érdeme” mindenekelőtt az, hogy előttünk áll végre egy mese, amely minden eddiginél jobban be van ágyazva a valóságba. A történetbeli bútordarab ugyanis a II. világháború „kortársa” valahol Angliában. Valóságnak tekinthető a német bombázók támadása London felett, illetve valós az óvóhelyre menekülők életképe is. (Hasonló valóságba ágyazottságra talán csak Indiana Jones professzor „képes”). A valóság és a mese, illetve a mese allegorikus jelentése közötti páratlan közelség a megszokottnál jóval intenzívebben készlet az egymásra vonatkoztatásra. Vagyis arra, hogy elgondolkodjunk azon, mit is jelent az átvitt értelmű jelentés, az allegória itt és most az *én* életemre, s hogyan befolyásolhatja az aktuális történet *az én* jövőm alakulását.

A „ruhásszekrény” tehát csak írói eszköz, mely mesterei módon hozza testközelbe a természetfeletről, szekrény háta mögötti világról szóló írói mondanivalót. A tartalom, a személyes kérdés nem más, mint az „oroszlán”.

Ki ez a fenséges lény? Mit szimbolizál az a cselekménysor, amelyet végrehajt? A válasz megdöbbentően egyértelmű, Lewis nem enged teret az értelmezések elburjánzásának. A káprázatosan megtalált jelenetsor könnyen érhető, megrendítő és csodálatraméltó módon egyetlen dologról, egy központi bibliai fogalomról, az áldozatról beszél. Az ártatlan áldozatról, amely egyedül képes arra, hogy kizökkentse a világ rendjét, „az ősi törvényt”, amely szerint a vétkesnek bünhődnie kell. Az önként ajánlkozó helyettes áldozat az egyedüli megoldás a vétkes megmentésére. Ezt látjuk, ez zajlik le a szemünk előtt, segítve azt, hogy a krisztusi szeretet áldozat értelmét új színben, meggazdagított értelemben lássuk, illetve megértsük. Mit keres az oroszlán a ruhásszekrényben? A kérdést mindenkinek magának kell megválaszolnia. A tét nem kicsi: Lewis a Názáreti Jézusról, a világ megváltoztatásáról, megváltásáról írja krónikáját.

GONDOLATOK A NARNIA-FILM KAPCSÁN

Összeállította: Kapocs Attila

S. C. LEWIS ÉS A NARNIA

Clive Staples Lewis az 1940-es évek végén írta a Narnia-sorozat első kötetét, *Az oroszlán, a boszorkány és a ruhásszekrény* címmel, mely 1950-ben jelent meg először. Ekkoriban Oxfordban a középkori irodalom professzora volt, emellett több népszerű teológiai és apologetikai mű szerzője. Elkalandozott a sci-fi irodalom területére is, tehát igazán sokoldalú írónak számított.

Az első Narnia-könyv sikerének hatására (bár a korabeli kritikusok nem üdvözölték túl lelkesen a könyvet) később még hat történetet írt, majd az olvasói kérések ellenére sem bővítette tovább a sorozatot. A történet megfilmesítésének gondolata még Lewis életében felmerült, de nem járult hozzá ehhez a lehetőséghez, mert tartott tőle, hogy Aslan figurája a korabeli technikai feltételeknek köszönhetően bábfiguraként végzi, elveszítve fenségét és méltóságát. Bár már volt egy korábbi megfilmesítési kísérlet, mégis a 21. század számítógépes technikája tette lehetővé Aslan, és a különleges teremtmények hiteles megjelenítését.

C. S. Lewis életének nehéz periódusában írta a Narnia-krónikákat. Gyermeki lélekkel írta, és gyermeki lélekkel érdemes olvasni a könyvet, illetve megnézni a filmet. Érdekes adalék, hogy Tumnusnak (az esernyős faunnak) figurája először 16 éves korában jutott eszébe.

HÍVOGASSUNK!

Bátorítsunk mindenkit, hogy nézze meg a filmet, és hívja el barátait, ismerőseit is. Éljük át újra gyermeki izgalommal Narnia-világának csodáit. A film témája Aslan áldozata, Edmund árulása, küzdelme és megváltása jó alkalom arra, hogy Jézus helyettes áldozatáról beszéljünk és elmondjuk azt, hogy mi hogyan tapasztaltuk, és tapasztaljuk a krisztusi kegyelmet saját életünkben. Lewis szerint Aslan választ ad arra a kérdésünkre, hogy: „Milyen lenne Jézus Krisztus ha tényleg létezne egy Narnia nevű világ, és ha elhatározná, hogy megtettesül ebben a világban?” (Levelek 29, 1958. december)

FILMKLUBOS KÉRDÉSEK

- Mit vártál a filmtől? Mennyire fedti a film a könyvben leírtakat, illetve azt a világot, amit a könyv alapján elképzeltél? Vajon segítenek az eltérések a szerző mondanivalójának megértésében, vagy inkább nehezítik azt?
- Melyik gyermek áll legközelebb a szívedhez, és miért?
- Miért volt Peter és Susan számára olyan meglepő Kirke professzor Lucyval kapcsolatos válasza?
- Kirke professzor azt mondja, hogyha Lucy nem örült meg, és nem hazudik, akkor az igazat kell mondania. Mit gondolsz a professzor logikájáról? (Lewis: Keresztény vagyok című művében ugyanezt, az ún. trilemma logikát használja, amikor Jézusnak azt az önmagáról tett kijelentését elemzi, hogy ő Isten fia, aki meg tudja bocsátani a bűneinket. Ha Jézus nem volt örült, és nem tudatosan hazudott, akkor igazat kellett mondania.) Mit jelent ez a mi életünkre nézve?
- Mit gondolsz a Mikulás feltűnéséről a történetben? Nem volt furcsa?
- Hogyan jellemezned Edmundot? A film mennyire mutatta meg a benne dúló gondolatokat, érzéseket? Hogyan és miért változott meg Edmund, s ez hogyan hatott ki másokra?

- Miért halt meg Aslan Edmundért? Volt más lehetőség? Mi történt volna, ha Edmundot kiszolgáltatják a boszorkánynak?
- Hogyan Aslan halála a narniabeliekre? Hogyan hatott rád?
- Sokan vélnek párhuzamot felfedezni Aslan Edmundért elszenvedett halála és Jézus értünk, bűnösökért elszenvedett halála között. Milyen párhuzamot látsz Jézus és Aslan között? (Ha beszélgetőtársunk nem ismeri Jézus kijelentéseit, akkor érdemes az Újszövetség olvasását javasolni.)
- Hogyan segít Aslan jobban megérteni Jézus személyét?

HASZNOS LINKEK

www.narnia.com

www.narniaresources.com

<http://www.damaris.org/content/content.php?type=1&id=297>

<http://www.christianitytoday.com/ct/2005/012/17.36.html>

AJÁNLOTT OLVASMÁNYOK

S. C. Lewis: Az oroszlán, a boszorkány és a ruhásszekrény

S. C. Lewis: Keresztény vagyok (Mere Christianity)

Colin Duriez: A Field Guide to Narnia

Alan Jacobs: The Narnian: The Life and Imagination of S. C. Lewis.

IZSÁK NORBERT

A sztárteológus

Ökumenikus egyetértésben a 20. század egyik legbefolyásosabb keresztény gondolkodójának tartják az 1898-ban Belfastban született Clive Staples Lewist. Aki a nagy híró Oxfordi, majd Cambridge-i Egyetemen zsúfolásig megtelt termekben középkori és reneszánsz angol irodalmat adott elő - és meglehetősen markáns ateistának tartotta magát. Hitetlenségében akkor ingott meg véglegesen, amikor az 1920-as évek végén közelebbi barátságba keveredett kollégájával, a mélyen hívő római katolikus John Ronald Reuel Tolkiennel, A Gyűrűk Ura szerzőjével. Megtérését követően Lewis egymás után jelentette meg a kereszténység misztériumával és annak gyakorlati megélhetőségével hétköznapi nyelven, minden didaktikusság nélkül foglalkozó könyveit (egyebek mellett a Csodák, A fájdalom, Az öröm vonzásában, Csúrcsavar levelei).

A második világháború borzalmai miatt az egyetemes értékekben elbizonytalanodó olvasóközönség éhesen vetette rá magát Lewisnak az élet realitásait fanyar humorral bemutató, mély keresztény etikával átitatott munkáira. A hatás nem maradt el: 1947 decemberében címlapra került az amerikai Time magazinban, amely többször is úgy emlékezett meg róla, mint afféle fehér holló szerzőről, aki képes "olvasható könyveket írni a vallásról".

Mai, modern híveinek lelkesedését Tóth Sára irodalomtörténész azzal is magyarázza, hogy Lewis mestere volt a mítoszteremtésnek, miáltal a mai kommersz misztikus irodalom egyik fő ihletője lett. Mi több, annak ellenére emelkedhetett szinte minden keresztény felekezetben megkérdőjelezhetetlen tekintélyé, hogy mint elkötelezett anglikán hitt a protestáns egyházak által elutasított purgatórium létezésében, s a bigottan dohányzásellenes amerikai (neo)protestánsok azt is hajlandók elnézni neki, hogy élete végéig sűrű pipafüstbe burkolózva alkotott.

Az oxfordi irodalomprofesszor modern hitvédőként is megállta a helyét. Egyik legismertebb - a hittérítésben előszeretettel alkalmazott - felvetése szerint, arra hogy Krisztus Istennek tekintette magát, csupán három magyarázat lehetséges: vagy szándékosan hazudott, ami magas erkölcsi mércéje miatt lehetetlen, vagy a magukat Napóleonnak gondoló elmebetegekhez hasonlóan örült volt, ami koherens tanítása miatt elképzelhetetlen, vagy pedig igazat mondott, ám akkor nem elég csupán széplelkű szeretetprófétaként tekinteni rá.

Mindazonáltal ő maga nem a fundamentalista keresztény elvárások szerint élt. Sőt már a katolikus Tolkiennel való barátsága sem bírta ki azt, hogy az 1950-es években feleségül vett egy elvált amerikai családanyát, Helen Joy Davidmant. Igaz, őt aztán éveken át hűségesen ápolta annak végzetes rákbetegsége során (aminek történetét Anthony Hopkins főszereplésével az Árnyékország című filmben fel is dolgozták).

DALSZERZŐ PÁLYÁZAT

A MIX ÚJSÁG 50. SZÁMÁNAK ALKALMÁBÓL

2006 júniusában újságunk félszázadik számának kiadására
készlünk, Ebből az alkalomból szerkesztőségünk
egy különleges kiadvánnyal szeretné
meglepni a metodista ifjúságot.

A kiadványban a legjobb saját szerzésű
(dicsőítő, ifjúsági, könnyűzenei, stb.) dalokat
kívánjuk közreadni.

A pályaművek korhatárra való tekintet nélkül
2006. május 15-ig postai úton nyújthatók be.
A legjobb munkákat a megjelentetésen túl is jutalmazzuk,
melyeknek értékelésében szakmai zsüri lesz segítségünkre.

Címünk: 1032 Budapest, Kiscelli u. 73.
A borítékra kérjük ráírni: „Dalszerző pályázat”
Bővebb információ: 0620/824-8813

IRODALMI

PÁLYÁZAT

„ÁLMODJ OLYAKAT, AMIKBEN
LEGNAGYOBB KEDVED TELIK.”

Petőfi Sándor: Itt van az ősz, itt van újra
című versének részletével hirdetjük meg újévi
pályázatunkat! Akinek kedve van akár verset,
akár novellát írni, ne habozzon elküldeni!
Merjetek álmodni!

E-MAIL: SZUHI@FREEMAIL.HU
BEKÜLDÉSI HATÁRIDŐ: 2006. FEBRUÁR 20.

EGYÜTT LAKOM EGY VAK LÁNNYAL

Lakatos Lilla

Már negyedik éve lakom az Evangélikus Hittudományi Egyetem (EHE) Teológus Otthonában. Tavalyi szobatársam másik szobába költözött, így év végén azt mondtam az Otthon lelkészének, hogy beoszthat mellém egy elsős hallgatót. Imádkoztam azért, hogy Isten adjon új szobatársat, azt, akit ő akar. S már nyáron tudtam, hogy egy vak lány lesz a lakótársam.

Dia születése óta vak, egy kevés fényt érzékel csupán. De ha nem is látja, hogy nézek ki, éppen mit csinállok, a zajokból, a hangomból ki tudja találni, hogy fáradt vagyok, jó kedvem van, vagy mosom a fogamat.

Nem volt könnyű, főleg az első napokban, első hetekben. Nem lenne teljes a kép, ha a nehézségekről nem szólnék. „Miért nem lát? Miért vak?” – kérdeztem újra és újra az Urat. Nehezen tudtam megbékélni a gondolattal, sajnáltam őt, hogy mennyi mindenről lemarad. Nem látja, milyen a hóesés, hogy néznek ki az emberek. Dia elfogadta az ő helyzetét, de nekem ez nem volt elég. Egy évfolyamtársam azt mondta, ne sajnáljam, hanem szeressem őt. Azután tudatosan úgy gondoltam rá, mint az Úr egy szolgájára, illetve leendő szolgájára. Az Úr elhívta őt, ezért van itt, én pedig segíthetek az Úr egy leendő szolgájának. Hálás vagyok, hogy Diát adta mellém. Hálát érzek a sok alkalomért, amikor segíthettem, s segíthetek ezután is. Dia mondta egyszer: „Megtiszteltetés vaknak lenni.” Nekem pedig megtiszteltetés, hogy segíthetem őt. Isten kegyelméből lehetek szerető felebarátjává. Isten az, aki megkönyörül rajtam, újból és újból erőt és türelmet ad.

Reggelente felolvasom az Útmutató igéit és a Csendes Percek áhítatát, azután együtt imádkozunk. Így indulunk útnak az étterembe, hogy bekapjuk a reggelit, aztán megyünk órára. Emlékszem nagy öröm volt, amikor már Dia egyedül át tudott menni az egyetemre.

3 hónap után egészen megszoktam az életritmusát, nem ismerem még teljesen, de sok-sok fontos dolgot megtudtam egy vak ember életéről. Látom, hogy mekkora ajándék az, hogy látok. Érdekes volt számomra, hogy ő is azt mondja: „régén láttam már a barátnőmet”, vagy „megnézem esik-e az eső”. Én is így szólok hozzá: „Dia nézd, milyen vastag könyv”, és odaadom a kezébe, hogy megnézhesse. Miután felkelek olykor időjárás-jelentést tartok, persze nem olyan tudományosot inkább csak ilyenformán: „Képzeld esett a hó, minden fehér!” Aprópó fehér. Milyen is a fehér, miben más a sárga? A színeket is le lehet fordítani, a fehér tiszta, a piros forró, a zöldet úgy próbáltuk magyarázni, hogy reményt keltő, bátorító, megnyugtató szín.

A katicás gyerekének jut eszembe: „De te ilyet nem tudsz, így hát én teszem meg helyetted.” Egy aláírás, tantárgyak beírása az indexbe, adatlap kitöltése. Apróságok, amiket megteszek helyette. S arra gondolok, hogy Valaki sokkal nagyobb dolgot tett meg helyettem. Jézus annyira szeretett engem, téged, hogy meghalt helyettem, helyetted. Milyen vele lakni? Egyszerre jó és különleges dolog. Nem akarok cserélni senkivel. Megszerettem őt.

TAIZÉRŐL EGY KICSIT MÁSKÉPP...

Matusik Ágnes

Tulajdonképpen nem szeretem az úti beszámolókat. Bár hálás vagyok, hogy sokunknak egyre több csendesnapon van lehetősége részt venni, de a programok „leíró felsorolása” igazán csak azoknak információ, akik maguk is részt vettek rajta. Én nem ilyen szeretnék írni. Bár elmesélhetném, hogy milyen régóta vágyok részt venni az évenként más országban megrendezésre kerülő Taizé-találkozón, és valóban, az Úrtól kapott ajándéknak érzem, hogy idén ott lehettem. Elmesélhetném a tizenhat órás autóbusszos út, a folyton tömött metrók, a buszhoz való rohanás élményét. Mégsem teszem.

Sokszor van olyan gondolatom, hogy nem jól választok. Hiányérzetem van, ha választani kell. Például két munkahely között. Főleg akkor, ha egy adott választás kizárja a másikat. Ha valahova elmegyek (például egy fakultatív előadásra), egy másikon nem lehetek ott. Az ilyen – másoknak talán jelentéktelen – dolgokban élem meg emberi mivoltom törekenységét, korlátoltságát. Be vagyunk szorítva tér-idő korlátaiba, és itt kell boldogulnunk, választanunk, döntenünk, figyelniünk, és azután továbbadnunk, épülnünk és építenünk. Amiatt is gyötrődtem, hogy igazán nem tudtam lelkileg felkészülni a találkozóra. Nem olvastam el az ajánlott elmélkedéseket, igazán nem is imádkoztam, nem kértem el, mint azt tenni szoktam minden fontos (és kevésbé fontos) esemény esetén. A kiscsoportos beszélgetéseken jól esett, hogy más fiatalok, más országokból is küzdenek hasonló problémákkal. Hogy nem is lenne egészséges, és életszerű ha elvonulnék, mert az itt és most történéseiben kell rezonálnom Isten jelenlétére, üzeneteire.

A délutáni fakultatív programok két oldalban voltak felsorolva. Hát igen...a szokásos dilemma. De tudtam, éreztem, hogy szükségem van a csendre. Így egy bevezető elmélkedés után a csend-szobába mentem. Vittem magammal a Bibliámat is. Utána kiöntöttem a szívemet az Úrnak. Őszintén, feltárva mindazt, ami nyomaszt, kendőzetlenül. Szerettem volna, ha az Úr válaszolna. Válaszolt. Ilyen módon, úgy érzem, ritkán válaszol. Elengedhetetlen hozzá a csönd. Talán az is kell, hogy valóban mélyen legyek, nem feltétlen tragédia miatt, hanem amiatt, hogy tudnom kell, hogy ez egy fordulópon. Hogy máshogyan akarok felállni, mint, ahogy leültem. Valóban szükségem van a válaszra, mert anélkül nem megy. Különösen karácsonykor nyomasztott, a családi terheim és a többi problémám miatt is, hogy nehéz. Könnyebb is lehetne. De azután... Láttam egy pásztorjátékot, és valahogy felragyogott a betlehemi istálló. Ami lehet egy jelkép is. A mindenkireg egyformán közellévő, minden kincset birtokló, mindenkireg egyformán közellévő Isten szegénysége. Ő ott mindenkireg lehajolt. A valódi és a lélekben koldusokhoz is. Így lehet talán (ha csak kevés ember számára is) az én életem is példa arra, hogy így is lehet. Gyötrelmek között küzdve, hogy minden nap egy újabb feladat, és igazán csak akkor van értelme, ha látom a célt, hogy nem hiábavaló, de látom az utat is, ha csak egy lépésnyire is. Pletykák, rosszindulat, tapintatlan megjegyzések között meghallani a szeretet, a segítség, a kedvesség halk és szelíd hangját. Akkor valóban úgy érzem, hogy angyalszárnyak suhogtak a fejem felett (csak éppen embernek öltözve.)

Akire sokat bíztak, attól többet kérnek számon – ez a gondolat is sokszor a szívemben csengett. Sajnos én ennek az ígéretnek a második felét tapasztaltam meg. A felelősség, a teljesítménykényszer, a bizonyítás terhét. Igazán nem is tudtam, hogy van-e ahhoz a munkához adottságom (ha úgy tetszik, талантom), amit végzek. Gyötrelmesen nehéz tíz hónap volt ott, akkor. De inkább most már tisztítóüzhöz hasonlítanám. Szükségem volt arra, hogy tudjam, mi lakik bennem. Érzem, mennyire valóságosan és kézzelfoghatóan rászorulok a kegyelemre. Az utóbbi hónapokban viszont elég sok siker ért. Dícséret, elismerés. Nem tudtam vele mit kezdeni. Szinte vártam, hogy vége legyen, mert a kudarchoz voltam szokva. Most azt mondta ott a csendben az a szelíd és csendes hang, hogy sokat bízott rám. És, hogy fölöttem van a keze, a sikerekben és a kudarcokban is. Értelmet nyert valahogy a szenvedés is. Az igazán nagy és nemes dolgok nagy szenvedések között és nagy magányban – a megfélemltetlen órákban születnek. Ebből szeretnék táplálkozni, ha visszatérek a „valódi” életbe, a szokásos, földi problémáimhoz. Akkor is tudom, hogy más emberként keltem fel, ha ezt más nem veszi észre. Mi tudjuk, és ez a lényeg. Ketten kellünk hozzá: én aki igent mondok, és Ő, aki adja a kegyelmét és szeretetét, erejét. Most és mindörökké.

MIT MESÉL RÓLUNK?

Szabó Mariann

A nedves falat tapogatta. Érezte annak durva, göcsörtös felszínét. Egyszerre megfordult és elkezdett egy távoli, ködben lévő fényforrás felé haladni. Rosszul látott. A köd vékony hártyszerű lepelként fedte be szemének üveges, könnycseppes kristályfelszínét. Rohanni kezdett. Lassan kitisztult a körülötte lévő világ: egy fényes házat pillantott meg.

Óvatosan kukucskált be az ablakon: egy üres teremben emberek sokaságát látta. Közvetlenül az ablak előtt két ember állt: beszélgettek egymással, de az egyik zavartan tördelte a háta mögött a kezét. A sarokban magányosan állt egy lány, hosszú haja jégcsapszállai között áthatoló homályos fény sugar sejtelmesen világította meg szemének üregét; s a benne nyugó könnypárnákat. Szeme a szoba közepén ülő csoportra nézett, azokra az emberekre, akik boldogan, vidáman nevetgéltek, és babsalyogtak. Talán ők se tudták néha, hogy min, de egyfolytában nevettek.

Mi hol lennénk ebben a szobában?

A pszichológia fejlődésével egyre fontosabbá vált az egyén tudatalattijának, személyiségének kérdése. Nem volt nehéz rájönni, hogy a viselkedés mellett, az egyén intim alkotásainak elemzésével lehet valós természetét megismerni. (Gondoljunk csak arra, hogy elég ránézni egy Van Gogh festményre, máris tudunk róla egyet s mászt).

És mi az, ami a 20. század emberének leghétköznapiabb, de ugyanakkor egyik legfantasztikusabb alkotása? Az írás. A grafológia, vagyis az írás elemzése kétféle úthoz vezet el: egyrésztől megfigyelhetjük írásunkon pillanatnyi lelkiállapotunkat, valamint énünk jegyeit is. Létezik néhány általános szempont, amelyek segítségével ki tudunk fűrészni számos dolgot. A következőkben ezekről olvashattok.

Ki gondolta volna, hogy mennyit árul el magunkról egy „t” betű? Megfigyelhetjük rajta önbecsülésünket. Nézzük meg milyen magasra húzzuk a szárát! Ha a szár felén érintkezik a szár a vízszintes vonallal, akkor egészséges az önértékelésünk, a +/- tartomány erősebb, illetve gyengébb önbecsülést jelent. Ha azt tapasztaljuk, hogy sokszor változik az, hogy milyen magasra húzzuk a vonalat, akkor az épp aktuális lelkiállapotunkat olvashatjuk le. És azt, hogy bizony váltakozó lehet az önértékelésünk.

Következő lehet, az „öblös betűk”: „g”, „f”, az „y” megfigyelése. A nagy hurkok erős érzelmi beállítottságra utalnak. Könnyen megtudhatjuk, van e reálhajlamunk: ha ugyanakkora az „a”, az „o” és „ö” illetve „á” karikája, akkor ez a képesség kimutatható ilyen módon is.

Írásunknak alsó illetve felső limese van: ez, pl. a „t” betű teteje által meghatározott határ, illetve pl. a „g” hurkával meghatározott határvonal. Ha ezek azonosak, elmondható, hogy az egyén látja a határokat, nem akar kitörni. Elmondható tehát, hogy a világ legmegelégedettebb emberének ez állandóan ugyanaz az alsó- felső határérték.

Az írásképen megfigyelhető a vonalvezetés dinamikája, ez az életritmusra mutat rá. A gyors, lendületes írás, illetve, a zömök összeszorított, egymáshoz préselt betűk a két véglet. A grafológia csak akkor tud valós eredményt kimutatni, ha akarattal nem irányítjuk írásunkat. Bátorítlak titeket arra, hogy keressetek elő régi, korábbi írásokat, és azon figyeljétek meg ezeket a szempontokat!

Az írás csoda. A nyelvünk, a nyelvtani szabályok társadalmi alkotások, de írásunk nem. Éppen ezért kulcs önmagunkhoz, rejtett belső bársonyszobáinkhoz. És ha valamelyest értünk hozzá, másoknál is fűrészhetünk ki dolgokat! Valóban, a marketing tanárnóm igen magasra húzza a „t” szárát...

ORSÓS KRISZTINA

Kreativitás a konyhában

ÚJ FORMÁT ÖLT A KREATÍV HOBBI ROVAT. A KREATIVITÁST EZÜTTAL A KONYHÁBAN IGYEKSZÜNK KIBONTAKOZTATNI. ROVATUNK ÚJ NEVE: TURMIX. VÁRJUK AZ IZGALMAS RECEPTEKET, KONYHAI ÚJÍTÁSOKAT, INCSIKLANDOZÓ ÖTLETEKET. SOKAT GONDOLKODTAM AZON, VAJON MIT ÍRHATNÉK NEKTEK ELSŐ ALKALOMMAL. VÉGÜL KÉT RECEPTET VÁLASZTOTTAM, EGYIK SEM IDŐIGÉNYES ÉS NEM PEPECSES! (NEVELŐANYUKÁM MONDJA EZT MINDIG, MIKOR GYORSAN AKAR FINOMAT ALKOTNI.) JÓ MUNKÁT!

PULYKATETRAZZINI

Hozzávalók (8 személyre)

- 227g spagetti 3centis darabokra törve
- összesen 1/4 bögre (50ml) margarin
- 1 bögre (85g) friss gomba felszeletelve
- 1 zellerszár felszeletelve ("bögre/125ml)
- 1 cikk fokhagyma összetörve
- 3 evőkanál (50ml) liszt
- 2 bögre (635ml) lefölezött tej
- 1/4 teáskanál (1ml) só
- 1/4-1/2 (1-2 ml) teáskanál bors
- másfél bögre (375 ml) kockára vágott főtt pulykamell vagy sovány sonka (2 centis kockák)
- 1/3 bögre (75 ml) reszelt sovány sajt
- 1 üveg (50g) felvágott pimentopaprika leszűrve

1. Főzzük meg a spagettit a csomagoláson feltüntetett utasításokat követve. Öblítsük le hideg vízzel, majd szűrjük le.

2. Melegítsük a sütőt 180 °C-ra. A margarint, gombát, zellert és fokhagymát tegyük kétliteres fazékba. Közepes lángon 5-7 percig pároljuk, amíg a zeller lágyan ropogós nem lesz; időnként kavargatjuk meg. Kavargatjuk bele a maradék 3 evőkanál (50ml) margarint, amíg el nem olvad. Kavargatjuk bele a lisztet. Főzzük 30-60 másodpercig, amíg rotyogni nem kezd.

3. Kavargatjuk bele a tejet, sőt, és a borsot. Közepes lángon, gyakori kevergetés mellett főzzük 10 percig. Húzzuk le a lángot, és főzzük még 2-5 percig, amíg a mártás be nem sűrűsödik és rotyogni nem kezd; időnként kavargatjuk meg. A mártást, a spagettit és a többi hozzávalót tegyük kétliteres tűzálló tálba. 30-35 percig süssük, amíg át nem forrósodik.

CSÍPÓS-FŰSZERES HÚSSALÁTA

Hozzávalók (4 személyre)

- 2 evőkanálnyi (25ml) kis sótartalmú szójamártás
- 1 evőkanálnyi (25 ml) fokhagymás, csípős kínai chilimártás
- 500 g szép setés vesepecsenye 5cm x 6mm-es csíkokra vágva
- 3 bögre (750ml) vékony csíkokra vágott fejes saláta
- 1 bögre (250) gyalult káposzta
- 1/2 bögre (125ml) reszelt sárgarépa
- 1/2 bögre (125ml) vékony csíkokra vágott piros paprika
- szózottan földimogyoró (ízlés szerint)

1. 250 ml-es mérőedényben keverjük össze a szójamártást a chilimártással. Kis tálban keverjük össze a húst 1 evőkanállal (15ml) a mártáskeverékből. Takarjuk le műanyag fóliával. Tegyük a hűtőszekrénybe 30 percre.

2. Nagy tálban (lehet salátástál is) keverjük össze a salátát a káposztával, sárgarépával és zöldpaprikával. Rázzuk jól össze.

3. Permetezzünk olajsprayt 25cm átmérőjű teflonserpenyőbe. Tegyük bele a húst. Süssük közepes lángon 5-7 percig, amíg elveszti rózsaszínes árnyalatát; időnként keverjük meg. Szűrjük le. A húst és a maradék mártást keverjük a zöldségekhez. Rázzuk jól össze, hogy a mártás bevonja a zöldséget. Szórjuk meg földimogyoróval.

JÉZUS KRISZTUS, LEONARDO DA VINCI ÉS A SZENT GRÁL – 1.

Alexander Schick

DAN BROWN: A DA VINCI-KÓD CÍMŰ REGÉNYE VALÓBAN AZ UTÓBBI 2000 ÉV LEGNAGYOBB ÖSSZEESKÜVÉSÉT LEPLEZNÉ LE? A SIKERKÖNYV ÁLLÍTÁSAI A TÉNYEK MÉRLEGÉN.

Az USA-ban már több, mint egy éve (Ethos 2005./4.) vezeti a sikerlistákat Dan Brown: A da Vinci-kód című regénye. Eddig csaknem 25 millió példányban kelt el. Immáron pedig Európa is Brown-lázban ég: Németországban pl. hónapok óta listavezető az ott „Szenségtörés” (németül: Sakrileg) címmel megjelent könyv, és Magyarországon is csúcspontot dönt az eladott példányszámok tekintetében. A kötetet ez ideig több mint 40 nyelvre fordították le. A genovai püspök heves kritikája, valamint a Vatikán felhívása az ezoterikus vallási rémtörténet bojkottálására pedig csak még inkább felpizskálta iránta az érdeklődést.

Hollywood máris biztosította magának a megfilmesítés jogát. A gyártás idén nyáron kezdődött meg az Oscar-díjas producer, Brian Grazer vezényletével és Akiva Goldsman rendezésében. A film a tervek szerint 2006 májusától lesz látható a mozikban a megasztár Tom Hanks-szel a főszerepben. A további közreműködők között van Ian McKellen (A gyűrűk ura), Alfred Molina (Luther) és Jean Reno (Nagy kékség).

Mi teszi abszolút bestsellerré ezt a könyvet, amelyet egyes országokban még az iskolai tananyagba is felvettek, és amely alapjául szolgál egy a Biblia és Jézus körül újra fellobbanó nyilvános vitának? Első megközelítésben egy gyilkosság felderítése köré fonódik a cselekmény. A „szimbólumkutató” Langdon professzor” éppen egy párizsi konferencián vesz részt, amikor a Louvre kurátorát gyilkosság áldozataként holtan találják Mona Lisa festménye előtt. Langdon rájön, hogy a halott rejtett üzenetekkel fel akarta hívni a figyelmet Leonardo da Vinci műveire, és hogy ezek az üzenetek egy sötét összeesküvésre utalnak.

A rendőrség a professzort gyanúsítja a gyilkossággal, aki viszont a saját szakállára nyomozásba kezd. Ebben segítséget nyújt neki a párizsi rendőrség rejtjelező (kriptográfiai) csoportjának egy munkatársnője, Sophie Neveu, aki később az áldozat unokájának és – láss csodát! – Jézus leszármazottjának bizonyul. Nagybátyjáról kiderül, hogy egy olyan társaság, a Sion-rend vezető tagja volt, amely Jézus utódainak utolsó titkait őrizi.

Könyve 58. és 60. fejezetében aztán a szerző kiugrasztja a nyulat a bokorból: Jézus – így Brown tézise – nemcsak hogy házasságban élt Magdalai Máriával (Mária Magdolnával), hanem gyermekük is született, akinek máig is élnek utódai Franciaországban! Mivel pedig ennek nem szabadna így lennie, ezért a katolikus egyház minden lehetséges eszközzel (akár gyilkossággal is) megpróbálja megőrizni ezt a titkot. Mindezt jó okkal. Ha ugyanis fény derülne arra, hogy Jézus közönséges halandó volt csupán, akkor „a Vatikánnak olyan hitéleti válsággal kell szembenéznie, amilyenre egyszer sem volt példa kétezer éves történelme során”. (386. o. Valamennyi oldalszám és idézet forrása a Gabó Kiadó által 2004-ben megjelentetett magyar nyelvű kiadás.)

A VALLÁSI KRIMI ÁLLÍTÁSAI

- Nagy Konstantin a 4. században ezerszámra semmisített meg dokumentumokat, amelyek állítólag a „halandó” Jézusról számoltak be.
- A császár megbízásából a római írótermekben hamisították meg a Bibliát.
- A niceai zsinaton (Kr. u. 325.) Konstantin császár rendelettel nyilvánította Jézust Isten fiává.

- A Biblia merő kitaláció, és a Jézussal kapcsolatos „igazság” csakis azokban a vallási tárgyú iratokban található meg, amelyek nem estek áldozatul Konstantin hamisítási és megsemmisítési akcióinak, mint pl. a holt-tengeri tekercsek és az egyiptomi Nag Hammadiban talált kéziratleletek.
- Leonardo da Vinci tudta, hogy Magdalai Mária Jézus felesége volt. Utolsó vacsora című festményén ezért a Jézus jobbán látható személy valójában nem János, hanem Mária. Leonardo ilyen kódolt formában hozta az utókor tudomására ezt a titkot (innen a regény eredeti – és amagyarban is átvett – címe).
- A „Szent Grál” középkori legendában az utolsó vacsora kelyhe valójában egy személy, mégpedig Magdalai Mária, a „kehely, amely Jézus Krisztus királyi vérért hordozta” (362. o.), vagyis Jézus leszármazottját.
- Még Jézus leányának neve is ismeretes: Sárának hívták (héber eredetű név, jelentése: úrnő, fejedelmi asszony).

KRITIKÁTLAN OLVASÓTBOR

Sok hívő keresztény egyáltalán nem vesz tudomást erről a – távolról sem új elméleteket tartalmazó – kötetről. Holott az ő figyelmüket is fel kellene keltenie mert lehetőséget nyújt arra, hogy Jézusról és a Biblia keletkezéséről beszélgessenek másokkal. A da Vinci-kód beszédtema és sokan, akik elolvasták felteszik a kérdést, vajon igazak-e állításai? Végére is a szerző arról biztosítja olvasóit, hogy a történelmileg pontos információkat és dokumentumokat szakszerűen adta vissza. (11. o.) A rajongók tájékozatlan, vagy éppen rosszul informált serege pedig kinyilatkoztatásként fogadja mesterük Dan Brown szavait, anélkül, hogy megvizsgálná azokat.

Ám még a hivatásos kritikusok is áradoznak a könyvről. A nyomtatott sajtóban megjelent ismertetések közül számos végződik azzal a megállapítással, hogy bár csak regényről van szó, az állítás, mi szerint házas volt, alapos kutatásokra támaszkodik, és rendkívül figyelemre méltó. A szerző maga, a lényegét illetően történelmileg hitelesnek állítja be művét: „Három évvel ezelőtt a legnagyobb fenntartások közepette fogtam neki az utánajárásnak, de ma már hiszem, hogy a történet lényegében igaz.” A könyv 11. oldalán afelől biztosít, hogy „a műtárgyakról, épületekről, dokumentumokról és titkos szertartásokról szóló, regényben szereplő ismertetések megfelelnek a valóságnak”. Ez nagyon becsületesen hangzik, mégis félrevezető. A felhasznált források hitelességére nézve ugyanis semmit nem árul el. A német Stern magazin is korrekt módon adta vissza Hitler naplóját, amikor 1983-ban leközölte azokat, csak éppen – mint utóbb kiderült – nem voltak valódiak.

Az észak-karolinai (USA) Chapel Hill Egyetem Újszövetség professzora Bart D. Ehrmann így érvel: a „Truth and fiction in The Da Vinci-Code” (Igazság és feltevés A da Vinci-kódban) című ellenkötetében: „A problémát az jelenti, hogy (a szerző) állítása szerint a korai keresztény iratokkal kapcsolatos fejtegetései történelmileg helytállóak, olvasói pedig, akik nem ismerik ki magukat a korai kereszténység történetében, természetesen hitelt adnak szavainak. Valójában azonban több bennük a kitaláció, mint a tény. Ez éppúgy áll A da Vinci-kód cselekményére, mint a kereszténység kezdeti idejéből származó dokumentumok ismertetésére.”

HONNAN TUDJA DAN BROWN MINDEZT?

A 367. oldalon Brown elárulja mi is a legfontosabb forrása. Az 1980-as évek egyik bestselleréről van szó: a Michael Baigent – Richard Leigh szerzőpáros The Holy Blood and The Holy Grail című kötete (magyarul: Az abbé titka: a szent Grál, szent vér, General Press, 1984.), amely annak idején, például Németországban elérte a 150 ezres példányszámot, és amely A da Vinci-kód megjelenése nyomán számos új kiadást ért meg.

Baigent és Leigh, a két egykori angol televíziós újságíró, már régóta ismert hittudományi szakmai berkekben. Az abbé titkában megfogalmazott elgondolásaik, annyira légből kapottak voltak (Jézus nem halt meg a kereszten, házassága Magdalai Máriával, Franciaországban élő leszármazottai, stb.), hogy a tudósok nem is voltak hajlandók írni a könyvről. A szenzációhajhász szerzők azonban „A messiás hagyatéka” címmel továbbszótték a témát. Ebben kifejtették azon elméletüket, miszerint a Holt-tenger mentén talált ősi

kéziratok titkos adatokat tartalmaznának Jézusról, és hogy Jézus Franciaországban élő állítólagos ük-ük-ük...ükunokái titkos összeesküvés keretében arra készülnek, hogy átvegyék a világ feletti uralmat. Európa jövődó uralkodója eszerint „Jézus vér szerinti leszármazottaként” Otto von Habsburg.

1991-ben ugyanezen szerzők *The Dead Sea Scrolls Deception* (magyarul: *Mi az igazság a holt-tengeri tekercsek körül?* Holnap Kiadó, 1994.) címmel újabb bestsellert indítottak útjára. Ebben jobb tudásuk ellenére azt állítják, hogy a Vatikán meg akarja akadályozni a kumráni iratok a zsidó szövegek azt tartalmazzák, hogy Jézus teljesen normális ember volt.

Amit Dan Brown a da Vinci-kódban felsorakoztat, az nem más, mint Baigent és Leigh nézeteinek, továbbá egyéb okkult írásoknak ügyesen összevegyített keveréke. Baigent és Leigh minden alapot nélkülöző megállapításait szinte szó szerint megtalálhatjuk nála is. Így például ugyanúgy őskeresztény dokumentumoknak állítja be a Nag Hammadiban előkerült leletek mellett a holt-tengeri tekercseket is, és azt állítja, hogy: „A Vatikán persze, híven a félretájékoztató hagyományához, mindenáron meg akarja akadályozni a tekercsek napvilágra kerülését.” (342. o.)

Ha Brown csak egyetlenegy szakkönyvet elolvas a kumráni tekercsekről, akkor tudnia kellett volna, hogy ezek a zsidó iratok sehol nem említik Jézus nevét – egész egyszerűen azért, mert túlnyomó többségükben a Krisztus *előtti* időkből származnak. Az is igazolható, hogy a Vatikánnak nem volt soha semmi köze a holt-tengeri közzétételéhez, mert ez korábban a jordániai, majd az izraeli Régészeti Hivatal illetékességi körébe tartozott.

2001 novemberére egyébként – tudományos feldolgozásukat követően – valamennyi szöveg kiadásra került, így ma már gyakorlatilag bárki érdeklődő elolvashatja ezeket, és megállapíthatja, hogy semmiféle titkos információ nem található bennük sem Jézusról, sem Máriáról. A Kumránnál előkerült kéziratok az eddigi legnagyobb régészeti szenzációt jelentik, mert egyedülálló bibliai leletek bizonyítják, milyen kiváló szöveghűséggel maradtak ránk az Ószövetség könyvei.

BIBLIÁN KÍVÜLI TITKOS INFORMÁCIÓK?

Vajon a Nag Hammadi-kéziratok hitelt érdemlő beszámolókat tartalmaznak Jézusról? A válasz: nem! Ezek az írások (néhányukat közülük gyakorta tévesen „evangéliumnak” is neveznek) egyértelműen az evangéliumok írásba foglalását *követően* keletkeztek.

Az ún. Tamás-evangélium esetében Jézus állítólagos titkos mondásainak laza gyűjteményéről van szó. A Nag Hammadi-papiruszok (tehát nem tekercsek, ahogyan Brown írja) az egyiptomi sivatagban történt 1945-46-os felfedezésük óta újra meg újra a legvadabb spekulációknak adnak tápot. Ezek az iratok egy korai keresztény szektától, az ún. gnosztikusoktól származnak, akik a különleges ismeretek (*gnózis* görögül ismeret, tudás) által elnyerhető megváltást hirdették, ezzel pedig éles ellentétben álltak a Szentírás tanításával. Mindenekelőtt Isten Fiának emberré lételet vetették el. Az ő felfogásuk szerint pusztán arról volt szó, hogy Jézus egyfajta látszattestben jött a világra. A Biblia ezzel szemben ezt mondja: „Az Ige testté lett, közöttünk lakott...” (János ev. 1,14). A gnosztikusok számára a testtel kapcsolatos minden dolog rossz volt, ezért határozottan elutasították a keresztén megszerzett váltságot. Magát az embert, illetve a szellemét (a lelkét, a pneumáját) isteni eredetűnek tartották. Egyfajta (fény)szikrának tekintették, amely egy kozmikus sorscsapás révén került a – egy alacsonyabb rendű isten (Demiurgosz) által létrehozott – materiális világba. Itt az embert gonosz hatalmak tartják fogva, isteni eredetét pedig elfelejtette. Kiszabadulása abban a pillanatban elkezdődik, amikor tudatára ébred fénylény voltának, és mennyei hazája felé fordul. Ehhez az „újjászületéshez” a gnózis segíti el.

Elképzelésük szerint tehát mindezen összefüggések átlátása, valamint az eredeti isteni (fény)hazára történő újbóli ráeszmélés vezet a megváltáshoz (de ez csak az első lépés), nem pedig Jézus keresztthalálának elfogadása. Mindazonáltal erre az ismeretre csak az ún. pneumatikusok, egy kiválasztott szellemi elit tagjai juthatnak el. Számukra a gnózis önmaguk és Isten megismerésének az útja.

SZTUPKAI GERGŐ

Az esélytelenek nyugalma – 1.

Félibredtem. Kinyitottam a szemem és meglepve tapasztaltam, hogy reggel van. Kifejezetten örültem ennek a felfedezésemnek, mert 2 perce még egy lopott kocsiban zuhantam le a hegyről, aminek már szitává lótték a hátulját, és kezdett komollyá válni a helyzet. Elolvastam a Csendes Perceket és bekapcsoltam a rádiót.

„Nekem az is elég, hogyha szép az idő / igen az vagyok, egy szőke nő, / szeretem a világot, / a nagy Ő-re még várhatok még HUUU!” – énekelte mély átéléssel egy szőke női hang. Féllalomban hirtelen nem tudtam eldönteni, hogy melyik rosszabb, a Teletubies, vagy ez. Eme napsütéses reggelen szétzúztam a kezemet a magnón majd a pillanatnyi elmezavar következtében, azon gondolkoztam, hogy is felejtettem el, hogy ma ZH-t írok társadalom és szociálpolitika elméletből!? Hamar megnyugodtam, mert rájöttem, hogy a ZH-t „csak” délben írom, addig meg még rengeteg időm van, és az előtte lévő előadásokon el tudom olvasni a jegyzetet.

A teljes tudatlanság biztos tudatában indultam a suliba. A buszmegállóban ült egy csöves, akit ezután nevezünk Bill-nek. Leültem mellé a padra. Bill egy teljesen átlagos csöves volt. Kócos haja zsíros homlokába lógott, arcán több napos borosta, hanyag eleganciával viselt koszos ruhájából enyhe testszag áradt. Nem koldult nem kéregetett, csendben élvezte az őszi nap meleg sugarait. Próbáltam átvenni az ő nyugodtságát, de a szociálpolitika ZH nem hagyott békén. Amint így napoztunk leült a másik oldalra egy újabb hajléktalan. Nevezük őt Joe-nak. Megijedtem. Akaratlanul is valami rituális gyűlésbe keveredtem? Vagy behatoltam a felségterületükre, és ezt számon akarják kérni rajtam? Esetleg én is csövesnek nézek ki és befogadtak? (Bár amilyen igénytelen vagyok...)

Bill és Joe látszólag nem ismerték egymást. Még nem tanultuk a csöves társadalmakon belüli rétegződéseket és szokásokat, így nem tudtam, hogy a szituáció békés, vagy ellenséges. De nem történt semmi. Csak ültünk egymás mellett és élveztük a meleg napsugarakat. Nem váltottunk egy szót se, éreztük, hogy mi hárman rokonlelkek vagyunk. Bill még mosolygott is néha. Joe inkább csak csendben sörözött. Három szerencsétlen sors. Problémákkal teli életek. Igénytelen külsők mögött riadtan vergődő szívek. A régen óhajtott kilábalás reménytelenségével együtt terhes a levegő. Kedvem lett volna megalakítani az „Esélytelenek” klubját, de jött a busz.

A suliban előadásra készülődtünk a hátsó sorokban. Jobb oldalon Metró újság keresztretjvényekkel, a baloldalon kaja, mobiltelefon, közepen a ZH tételek és egy kis sósmogyoró. Hirtelen benyitott egy lány, aki elpanaszolta, hogy sok tanárnak nem fogják meghosszabbítani a munkáltatói szerződését, és hogy ezt megakadályozza aláírásokat gyűjt.

Alaposan végiggondoltam a helyzetet. Nézzük csak. A suliban anyagi gondok miatt kirúgja a fél tanári kart, és én ezt ellenezzem? Na persze... Eszembe jutott Bill és Joe. Szegények. Vajon ettek-e már valamit ezen a héten? Tudtam hogy ezen a héten a kínai vendéglőben a svédasztalos reggeli nagyon olcsó. De hamar elhessegettem ezt a képzavarral teli lehetetlen ötletet. Hogyan tudnék segíteni Billnek és Joe-nak? Hiszen ők testvéreim és barátaim is egyben. Keresztény vagyok meg szociális munkás, ezek tetejébe még lelkészgyerek is de egy röpke fohászon túl semmi értelmes nem jutott eszembe. Pedig nem kell nekik sok, csak valami felvágott meg egy olcsó kenyér, amit meg tudnak enni a padon, valami „lónyál” kíséretében.

MIX – A METHODISTA IEFJUSÁGI KÖZÖSSÉGEK SZÖVETSÉGÉNEK HAVILAPJA

FŐSZERKESZTŐ: KHALED A. LÁSZLÓ • ROVATSZERKESZTŐK: SZABÓ MARIANN – NAGY VILÁG, KOVÁCS ZSUSZANNA – RIPIORT, SZTUPKAI GERGŐ – LAPZÁRTA, RÓLUNK SZÓLVÁ, SZUHÁNSZKY ÁGNES – IRODALOM, ORSÓS KRISZTINA – TURMIX, MATUSIK ÁGNES – APROPÓ, TÖMÖRI BOGLÁRKA – ZENE, LAKATOS JUDIT – MÚLT-KOR • SZERKESZTŐSÉG: 1032 BUDAPEST, KISCELLI UTCA 73. • TELEFON: 06-20/824-8379 • E-MAIL: MIXUJSAG@MIX.METHODISTA.HU • A SZÖVETSÉG HONLAPJA: HTTP://MIX.METHODISTA.HU • MEGJELNIK: SZEPTEMBERTŐL JÚNIUSIG ÉVENTE TÍZ ALKALOMMAL. • ELŐFIZETÉS: A RÓZSASZÍN BELFÖLDI POSTAUTALVÁNYON A FŐSZERKESZTŐ NEVÉRE ÉS A BUDAPESTI CÍMRE FÉL ÉVRE 1000 FORINTÉRT, EGY ÉVRE 2000 FORINTÉRT!